

PRIMLJENO:	3. 11	2015	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	15-1/14-3/10		
VEZA:			
EPA:	689 xw		
SKRAĆENICA:		PRILOG:	

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku Skupštine Ranku Krivokapiću

Podgorica, 03. februar 2015. godine

Na osnovu člana 148 Poslovnika Skupštine Crne Gore, na Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetici, podnosimo sledeće amandmane:

AMANDMAN 1

Nakon člana 2 dodaju se novi članovi 2a, 2b i 2c koji glase:

„Član 2a

U članu 7 stav 1 u tački 7 poslije riječi „nepriistrasnosti“ stavlja se zarez i dodaju riječi „transparentnosti i na nediskriminatoran način.“

„Član 2b

U članu 11 poslije stava 1 dodaje se novi stav 2 koji glasi:

„lokalni energetska plan iz stava 1 ovog člana naročito sadrži:

- 1) prikaz snabdijevanja energentima na razmatranom području, kao i prikaz svih vidova proizvodnje energije na teritoriji lokalne samouprave;
- 2) analizu potrošnje energije na teritoriji lokalne samouprave, po tipu energenta i sektorima;
- 3) analizu količine emisija gasova sa efektom staklene bašte koji nastaju na teritoriji lokalne samouprave;
- 4) procjenu planirane potrošnje energije, po tipu energenta i sektorima, na teritoriji lokalne samouprave;
- 5) analizu mogućnosti proizvodnje energije na teritoriji lokalne samouprave;
- 6) procjenu finansijskih sredstava potrebnih za realizaciju lokalnog energetskog plana i moguće izvore finansiranja“.

Postojeći stavovi 2 i 3 mijenjaju se u stavove 3 i 4.“

„Član 2c

U članu 33 u stavu 5 riječi „od jedne godine“ mijenjaju se i glase „od pet godina“.

Obrazloženje

Novi član 2a se predlaže kako bi se već u zakonskom članu kojim su definisani „ciljevi energetskog razvoja“ jasno utvrdila obaveza zaštite konkurencije ne samo na nepristrasan način, već i uz poštovanje zahtjeva za transparentnošću i nediskriminatornim postupanjem.

Novi član 2b se predlaže zbog potrebe da se precizno definiše koje elemente mora da sadrži lokalni energetska plan jedinice lokalne samouprave, što nije slučaj sa važećim Zakonom o energetici.

Na ovaj način bi se izbjeglo široko tumačenje sadržaja lokalnog energetskog plana i istovremeno uticalo da jedinice lokalnih samouprava precizno budu upoznate sa tim koje elemente moraju da zadovolje pomenuti dokumenti. Ovo tim prije što jedinice lokalne samouprave do sada uglavnom nijesu ispunjavale postojeću zakonsku obavezu da izrađuju lokalne energetske planove.

Važećim Zakonom o energetici član 33 odnosi se na postojanje sukoba interesa kod članova Odbora Regulatorne agencije za energetiku, a stav 5 definiše da „članovi Odbora Agencije, direktor, zamjenik direktora i drugi zaposleni u Agenciji ne smiju

zasnovati radni odnos ili primati naknadu po drugom osnovu od subjekta u energetsom sektoru za vrijeme trajanja mandata, odnosno zaposlenja i u roku od jedne godine od isteka mandata ili razrešenja.“

Novim članom 2c se predlaže da rok u kojem članovi Odbora Agencije, direktor, zamjenik direktora i drugi zaposleni u Agenciji ne smiju zasnovati radni odnos ili primati naknadu od subjekta u energetsom sektoru bude pet godina od isteka mandata ili razrešenja. Veći vremenski rok od pet godina, u odnosu na postojeće zakonsko rješenje od jedne godine, predlaže se u cilju da se ojača funkcija nezavisnosti članova Regulatorne agencije za energetiku.

Naime, na ovaj način bi se izbjegle situacije u praksi da članovi Odbora Regulatorne agencije za energetiku kao članovi Odbora odlučuju o odobravanju regulatorno dozvoljenog prihoda za energetske kompanije, a da po prestanku dužnosti i nakon isteka godine dana u neku ruku budu nagrađeni od strane energetskih kompanija i zasnuju radni odnos u njima, ili po drugom osnovu primaju odgovarajuće naknade.

AMANDMAN 2

Nakon člana 3 dodaju se novi član 3a i 3b koji glase:

„Član 3a

U članu 42 u stavu 1 u tački 1 poslije riječi „tarife“ dodaju se riječi „za koje su subjekti dužni da dostave relevantnu dokumentaciju“.

„Član 3b

U članu 43 u stavu 2 poslije riječi „Agencije“ dodaju se riječi „osim onih podataka na osnovu kojih Agencija odobrava tarife i cijene za snabdijevanje električnom energijom ili gasom tarifnih kupaca.“

Obrazloženje

Važećim Zakonom o energetici član 42 odnosi se na nadzor Regulatorne agencije za energetiku nad radom energetskih subjekata, a stav 1 u tački 1 definiše da Agencija prati i analizira rad i poslovanje energetskih subjekata u odnosu na „stvarne troškove i prihode subjekata koji obavljaju djelatnost za koju Agencija određuje ili odobrava cijene ili tarife“.

Amandmanom se predlaže da se u zakonu normira da su u vezi sa nadzorom rada Agencije nad energetskim subjektima oni dužni da dostave relevantnu dokumentaciju u vezi svojih troškova i prihoda na osnovu kojih će Agencija utvrditi cijene ili tarife.

Ovo rješenje se predlaže s obzirom na do sada negativnu praksu da energetski subjekti često nijesu dostavljali relevantnu dokumentaciju Regulatornoj agenciji za energetiku na osnovu koje bi ona mogla da utvrdi stvarne troškove i prihode energetskih subjekata, pa ih je često utvrđivala paušalno i proizvoljno u znatno većim iznosima od ostvarenih, što je za posledicu imalo uvećanje računa za struju.

Propisivanjem zakonske obaveze da su energetski subjekti dužni da dostavljaju relevantnu dokumentaciju na osnovu koje se jedino mogu utvrditi stvarni troškovi i prihodi energetskih kompanija, negativni primjeri iz prošlosti mogu se prevenirati, a krajnji potrošači koliko toliko zaštititi od paušalnih odluka Regulatorne agencije za energetiku. Shodno prednje navedenom, u Predlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetici predlaže se novi član 3a.

Važećim Zakonom o energetici članom 43 stavom 2 definisano je da je „Agencija dužna da čuva tajnost komercijalnih i drugih povjerljivih poslovnih podataka do kojih dođe u vršenju poslova u skladu sa zakonom i pravilima Agencije.“

Amandmanom se predlaže da se u zakonu normira da komercijalni i povjerljivi podaci ne mogu biti oni podaci na osnovu kojih Agencija odobrava tarife i cijene za snabdijevanje električnom energijom ili gasom tarifnih kupaca. Naime, nesporan je

interes krajnjih kupaca da budu upoznati sa kompletnom dokumentacijom na osnovu kojih se vrši obračun cijene električne energije koju plaćaju, te s tim u vezi je potrebno izbjeći situacije u kojima Agencija u komercijalne i povjerljive podatke može da uvrsti i podatke na osnovu kojih obračuna tarife i cijene električne energije ili gasa za krajnje potrošače.

Shodno prethodno navedenom, u Predlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetici predlaže se novi član 3b.

AMANDMAN 3

Član 4 briše se.

Obrazloženje

Predloženi član 4 odnosi se na član 51 stav 3 tačka 2 kojim je predloženo da se cijena za korišćenje prenosnih i distributivnih sistema električne energije ili gasa „sastoji od cijene za angažovani kapacitet i cijene opravdanih tehničkih gubitaka utvrđenih u skladu sa metodologijom iz člana 38 stav 1 tačka 1 alineja 1.“ Cijena za korišćenje prenosnih i distributivnih sistema električne energije ili gasa je jedan od elemenata koji ulazi u obračun regulisanih tarifa za snabdijevanje električnom energijom ili gasom tarifnih kupaca ili krajnjih kupaca koje snabdijeva javni snabdjevač električne energije ili gasa.

Predloženo rješenje treba brisati, jer je potpuno neprihvatljivo da se tehnički gubici sada zakonski normiraju i na taj način se krajnjim potrošačima zakonski uvodi obaveza da moraju plaćati nerazumne tehničke gubitke Elektroprivrede Crne Gore, koji nastaju dominantno zbog toga što kompanija dovoljno ne ulaže u razvoj distributivne mreže, iako raspolaže sa milionskim iznosima.

Takođe, opravdana je bojazan da će zakonsko normiranje tehničkih gubitaka podstaći energetske kompanije da još i manje ulažu u modernizaciju energetske mreže, jer im sam zakon garantuje da će krajnji potrošači i dalje plaćati ogromne tehničke gubitke. S tim u vezi, potrebno je naznačiti da je još 2005. godine, kada je osnovana Regulatorna agencija za energetiku, postojala obaveza da Elektroprivreda Crne Gore izradi program smanjenja gubitaka u distributivnoj mreži ukoliko su tehnički gubici veći od 9 odsto, a komercijalni (neovlašćeno preuzimanje električne energije) 3 odsto. Prema zvaničnim podacima, od ukupne potrošnje električne energije gubici u distributivnom sistemu su 2005. godine iznosili 25,9 odsto, naredne 2006. godine iznosili su 29 odsto, u 2007. godini bili su 22,8 odsto, a u 2008. godini ovi gubici su iznosili 22,9 odsto od ukupne potrošnje. Nadalje, 2009. godine stopa gubitaka električne energije u distributivnoj mreži iznosila je 22,7 odsto, u 2010. godini bila je 19,9 odsto, u 2011. godini iznosila je 19,2 odsto, u 2012. godini bila je 20,8 odsto, a na kraju 2013. godine ova stopa je iznosila 18,9 odsto u odnosu na ukupnu potrošnju električne energije u zemlji. Zvanični podaci kolika je bila stopa gubitaka u distributivnoj mreži na kraju 2014. godine još nijesu poznati, ali prednje navedeni podaci nesporno pokazuju da Elektroprivreda Crne Gore godinama ništa ne preduzima da smanji tehničke gubitke na mreži tako što će investirati u njenu modernizaciju i samim tim smanjiti česte kvarove i ispade iz sistema. Pri tome, argument da nedostaju finansijska sredstva za modernizaciju mreže nikako ne može biti opravdanje, jer je Elektroprivreda Crne Gore na kraju 2013. godine u bankama držala 130 miliona eura gotovine.

Pored toga, strateški partner, italijanska kompanija A2A obavezala se kupoprodajnim ugovorom iz 2009. godine da će svake godine snižavati stopu tehničkih gubitaka, te da će oni na kraju 2014. godine iznositi 11 odsto. Međutim, kada se ima u vidu da se obavezala da na kraju 2013. godine stopu gubitaka snizi na 13 odsto, a da su oni stvarno iznosili 18,9 odsto, jasno je da ovi parametri nijesu ispoštovani.

Predloženo rješenje da se zakonski normiraju tehnički gubici je takođe opasno i kada se ima u vidu da Elektroprivreda Crne Gore godinama izbjegava da izradi studiju o smanjenju gubitaka u distributivnoj mreži, što je njena obaveza koja proizilazi iz Metodologije za utvrđivanje regulatornog prihoda i cijena za korišćenje distributivnog sistema električne energije, koja je stupila na snagu 2012. godine, a na osnovu koje Regulatorna agencija za energetiku obračunava prihod energetske kompaniji, time i cijenu struje za potrošače. Prema pomenutoj Metodologiji, Elektroprivreda Crne Gore bila je dužna da izradi studiju o smanjenju gubitaka u distributivnom sistemu, koja je revidovana od strane nezavisne kvalifikovane institucije u Crnoj Gori, i da je dostavi najmanje tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva za odobravanje regulatorno dozvoljenog prihoda. Elektroprivreda Crne Gore ovu obavezu nikada nije realizovala, pa bi sada zakonsko normiranje tehničkih gubitaka bilo u neku ruku nagrađivanje državne energetske kompanije za nepoštovanje zakonskih propisa, te nastavak njenog daljeg

favorizovanja na štetu krajnjih potrošača, koji na računima za struju i dalje plaćaju nerazumne tehničke gubitke nastale u distributivnoj mreži.

Stoga se gore navedenim amandmanom, a shodno osnovnom principu o zaštiti krajnjih potrošača električne energije, predlaže da se član 4 Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetici, briše.

AMANDMAN 4

U članu 5 koji se odnosi na član 52 u stavu 2 se poslije riječi „sredstva“ dodaju riječi: „zasnovane na relevantnoj dokumentaciji koju su dostavili energetske subjekti.“

Obrazloženje

Važećim Zakonom o energetici članom 52 stavom 2 definisano je da je „Regulatorno dozvoljeni prihod iz stava 1 ovog člana ukupni godišnji prihod od regulisane energetske djelatnosti koji pokriva ukupne opravdane troškove poslovanja, a koji Agencija odobrava na osnovu analize zahtijevanih troškova poslovanja, amortizacije i povrata na sredstva, uz primjenu odgovarajuće korekcije po osnovu realizacije regulatorno dozvoljenog prihoda za prethodni period.“

Amandmanom se predlaže da se u zakonu pomenuti stav dopuni na način da se precizno definiše da Agencija odobrava regulatorno dozvoljeni prihod na osnovu analize zahtijevanih troškova poslovanja, amortizacije i povrata na sredstva, koji su zasnovani na relevantnoj dokumentaciji dostavljenoj od strane energetskih subjekata.

Pomenuto rješenje se predlaže zbog do sada negativne prakse koja pokazuje da je Regulatorna agencija za energetiku često donosila odluke o cijenama i tarifama na osnovu paušalnih i proizvoljnih procjena o troškovima poslovanja, amortizacije i povrata sredstava energetskih kompanija, koje nijesu bile zasnovane na relevantnoj dokumentaciji dostavljenoj od strane energetskih subjekata. To je uostalom potvrdio i veći broj presuda Upravnog suda, koji je poništavao odluke Regulatorne agencije za energetiku upravo iz prednje navedenog razloga.

Kako bi se preduprijedila ovakva negativna praksa, Amandmanom se predlaže da se propiše jasna zakonska obaveza da Regulatorna agencija za energetiku regulatorno dozvoljeni prihod energetskim subjektima može odobravati isključivo na osnovu relevantne dokumentacije, koja joj je dostavljena od energetskih kompanija.

AMANDMAN 5

Član 5 briše se.

Obrazloženje

Predloženi član 5 odnosi se na član 52 stav 7 kojim je u važećem Zakonu o energetici definisano pravo Regulatorne agencije za energetiku da u slučaju, da energetski subjekat u zakonskom roku ne podnese zahtjev za utvrđivanje regulatorno dozvoljenog prihoda, cijena i tarifa ili u postupku dođe do kašnjenja u utvrđivanju cijena i tarifa, može da utvrdi privremene cijene, tarife ili metodologije i prilikom odobravanja konačne tarife donese odluku o odgovarajućoj kompenzaciji, ukoliko konačna cijena ili tarifa odstupa od privremene. Vlada izmjenom predlaže da „ako energetski subjekat zahtjev ne podnese u roku iz stava 4 ovog člana, odnosno ako novi regulatorni period ne počinje odmah nakon isteka prethodnog ili u već započetom postupku dođe do kašnjenja u utvrđivanju cijena i tarifa, Agencija će utvrditi privremene cijene i tarife i u postupku utvrđivanja korekcija uzeti u obzir odstupanja energetskih i finansijskih veličina u odnosu na primijenjene pri utvrđivanju privremenih cijena i tarifa.“

Predloženi član treba brisati, jer se njime prevashodno daju velika diskreciona ovlašćenja Regulatornoj agenciji za energetiku da proizvoljno odlučuje o trajanjima kako višegodišnjih, tako i privremenih regulatornih perioda. Pored toga, kada se ima u vidu da se važeći trogodišnji regulatorni period za cijene struje primjenjuje od 01. avgusta 2012. godine do 01. avgusta 2015. godine, ali da je Regulatorna agencija za energetiku u junu 2014. godine donijela odluku da će privremeni regulatorni period za obračun cijena struje trajati od 01. avgusta 2015. godine do 01. januara 2016. godine, te da će zatim

novi trogodišnji regulatorni period trajati od 01. januara 2016. godine do 01. januara 2019. godine, više je nego jasno da ovo zakonsko rješenje treba da pokrije nezakonito postupanje Regulatorne agencije za energetiku, koja nije imala pravni osnov da donese odluku o privremenom polugodišnjem regulatornom periodu (koji se primenjuje od 01. avgusta 2015. godine do 01. januara 2016. godine).

Pored toga, obračun cijena struje kroz trogodišnji regulatorni period, koji je prvi put primijenjen od 2012. godine, do sada je pokazao niz nedostataka, jer se ispostavilo da je Regulatorna agencija za energetiku odobravalala energetskim kompanijama znatno veće prihode po osnovu pogrešnih procjena o količini električne energije koja će biti potrošena, i naročito količini električne energije koja će biti prenijeta kroz prenosnu mrežu, koja je u vlasništvu Crnogorskog elektroprivrednog sistema, pa su na taj način krajnji potrošači prethodnih godina platili veću cijenu struje na svojim računima, nego što je to bilo opravdano. U tom smislu je posebno problematično davati Regulatornoj agenciji za energetiku dodatna diskreciona ovlaštenja, na osnovu kojih će moći da utvrđuje privremene regulatorne periode i na bazi, često pogrešnih finansijskih i energetskih veličina, odobravati regulatorne prihode energetskim kompanijama na štetu potrošača.

Stoga se gore navedenim amandmanom, a shodno osnovnom principu o zaštiti krajnjih potrošača električne energije, predlaže da se član 5 Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetici, briše.

AMANDMAN 6

Član 6 briše se.

Obrazloženje

Predloženi član 6 odnosi se na član 53 stav 1 kojim se definiše šta sadrže metodologije za utvrđivanje cijena i tarifa za korišćenje prenosnih i distributivnih sistema električne energije i gasa, i njime se predlaže nova tačka 8 koja treba da definiše da kao jedan od elemenata za utvrđivanje cijena i tarifa budu „elementi i kriterijumi za utvrđivanje i alokaciju troškova opravdanih tehničkih gubitaka u prenosnim i distributivnim sistemima električne energije ili gasa.“

Predloženo rješenje treba brisati, posebno kada se radi o tehničkim gubicima u distributivnom sistemu, jer je potpuno neprihvatljivo da se oni sada zakonski normiraju i na taj način se krajnjim potrošačima zakonski uvodi obaveza da moraju plaćati nerazumne tehničke gubitke Elektroprivrede Crne Gore, koji nastaju dominantno zbog tog što kompanija dovoljno ne ulaže u razvoj distributivne mreže, iako raspolaže sa milionskim iznosima.

Takođe, opravdana je bojazan da će zakonsko normiranje tehničkih gubitaka podstaći energetske kompanije da još i manje ulažu u modernizaciju energetske mreže, jer im sam zakon garantuje da će krajnji potrošači i dalje plaćati ogromne tehničke gubitke. S tim u vezi, potrebno je naznačiti da je još 2005. godine, kada je osnovana Regulatorna agencija za energetiku, postojala obaveza da Elektroprivreda Crne Gore izradi program smanjenja gubitaka u distributivnoj mreži ukoliko su tehnički gubici veći od 9 odsto, a komercijalni (neovlašćeno preuzimanje električne energije) 3 odsto. Prema zvaničnim podacima, od ukupne potrošnje električne energije gubici u distributivnom sistemu su 2005. godine iznosili 25,9 odsto, naredne 2006. godine iznosili su 29 odsto, u 2007. godini bili su 22,8 odsto, a u 2008. godini ovi gubici su iznosili 22,9 odsto od ukupne potrošnje. Nadalje, 2009. godine stopa gubitaka električne energije u distributivnoj mreži iznosila je 22,7 odsto, u 2010. godini bila je 19,9 odsto, u 2011. godini iznosila je 19,2 odsto, u 2012. godini bila je 20,8 odsto, a na kraju 2013. godine ova stopa je iznosila 18,9 odsto u odnosu na ukupnu potrošnju električne energije u zemlji. Zvanični podaci kolika je bila stopa gubitaka u distributivnoj mreži na kraju 2014. godine još nijesu poznati, ali prednje navedeni podaci nesporno pokazuju da Elektroprivreda Crne Gore godinama ništa ne preduzima da smanji tehničke gubitke na mreži tako što će investirati u njenu modernizaciju i samim tim smanjiti česte kvarove i ispade iz sistema. Pri tome, argument da nedostaju finansijska sredstva za modernizaciju mreže nikako ne može biti opravdanje, jer je Elektroprivreda Crne Gore na kraju 2013. godine u bankama držala 130 miliona eura gotovine.

Pored toga, strateški partner, italijanska kompanija A2A obavezala se kupoprodajnim ugovorom iz 2009. godine da će svake godine snižavati stopu tehničkih gubitaka, te da će oni na kraju 2014. godine iznositi 11 odsto. Međutim, kada se ima u vidu

da se obavezala da na kraju 2013. godine stopu gubitaka snizi na 13 odsto, a da su oni stvarno iznosili 18,9 odsto, jasno je da ovi parametri nijesu ispoštovani.

Predloženo rješenje da se zakonski normiraju tehnički gubici je takođe opasno i kada se ima u vidu da Elektroprivreda Crne Gore godinama izbjegava da izradi studiju o smanjenju gubitaka u distributivnoj mreži, što je njena obaveza koja proizilazi iz Metodologije za utvrđivanje regulatornog prihoda i cijena za korišćenje distributivnog sistema električne energije, koja je stupila na snagu 2012. godine, a na osnovu koje Regulatorna agencija za energetiku obračunava prihod energetske kompaniji, time i cijenu struje za potrošače. Prema pomenutoj Metodologiji, Elektroprivreda Crne Gore bila je dužna da izradi studiju o smanjenju gubitaka u distributivnom sistemu, koja je revidovana od strane nezavisne kvalifikovane institucije u Crnoj Gori, i da je dostavi najmanje tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva za odobravanje regulatorno dozvoljenog prihoda. Elektroprivreda Crne Gore ovu obavezu nikada nije realizovala, pa bi sada zakonsko normiranje tehničkih gubitaka bilo u neku ruku nagrađivanje državne energetske kompanije za nepoštovanje zakonskih propisa, te nastavak njenog daljeg favorizovanja na štetu krajnjih potrošača, koji na računima za struju i dalje plaćaju nerazumne tehničke gubitke nastale u distributivnoj mreži.

Stoga se gore navedenim amandmanom, a shodno osnovnom principu o zaštiti krajnjih potrošača električne energije, predlaže da se član 6 Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetici, briše.

AMANDMAN 7

Član 9 se briše.

Objasnenje

U važećem Zakonu o energetici član 174 odnosi se na strateške rezerve zemlje u pogledu nafte i naftnih derivata i definiše da „za potrebe sigurnosti snabdijevanja, energetske subjekti koji snabdijevaju kupce naftom i naftnim derivatima i kupci naftnih derivata koje ne snabdijevaju ti energetske subjekti dužni su da obezbijede strateške rezerve nafte i naftnih derivata u ukupnoj količini koja je jednaka devedesetodnevnoj prosječnoj potrošnji u prethodnoj godini u Crnoj Gori“.

Predlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetici, pod obrazloženjem da će operative i strateške rezerve naftnih derivata biti uređene posebnim zakonom, Vlada predlaže brisanje člana 174. Na taj način se faktički eliminiše obaveza države da obezbijedi 90-todnevne rezerve nafte i naftnih derivata, što je obaveza koja proizilazi iz Direktive Evropske Unije 2009/119/EC.

Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže da se zadrži postojeće zakonsko rješenje, u cilju zaštite državnih interesa kada su u pitanju strateške rezerve nafte i naftnih derivata, sve do donošenja posebnog zakona kojim će biti uređena ova oblast. Ovo tim prije što nije poznato u kojoj je fazi izrada novog zakona koji se odnosi na ovu oblast i kada se može očekivati njegovo usvajanje.

Shodno prednjem, predlaže se da se član 9 Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetici, briše.

AMANDMAN 8

Poslije člana 9 dodaje se novi član 9a koji glasi:

„Član 9a

U članu 175 stav 2 tačka 3 riječi „najmanje petnaest dana“ zamjenjuju se riječima „najmanje trideset dana.“

Objasnenje

Važećim Zakonom o energetici članom 175 definisano je određivanje cijene uglja za potrebe proizvodnje električne energije, pri čemu stav 2 tačka 3 definiše „obavezu održavanja količina uglja na deponijama dovoljnim za nesmetan rad termoelektrana i toplana u trajanju od najmanje petnaest dana.“

Amandmanom se predlaže da količine uglja na deponijama dovoljne za nesmetan rad termoelektrana i toplana budu najmanje 30 dana, a iz razloga veće sigurnosti nesmetanog rada Termoelektrane u Pljevljima, naročito kada se ima u vidu da ona proizvodi oko 30 odsto od ukupne proizvodnje električne energije u zemlji.

Shodno prethodno navedenom, u Predlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetici predlaže se novi član 9a.

AMANDMAN 9

U članu 13, koji se odnosi na član 186 u stavu 1 u tački 1 prije riječi „obustave“ dodaju se riječi „nalože da se utvrđene nepravilnosti i nedostaci otklone u roku koji odrede I“.

Nakon stava 1 dodaje se novi stav 2 koji glasi: „Energetski subjekat, pravno lice ili preduzetnik kome je rješenjem inspektora naloženo otklanjanje nedostataka i nepravilnosti dužan je da u pisanoj formi obavijesti inspektora o otklanjanju nedostataka i nepravilnosti u roku koji je određen rješenjem.“

Postojeći stav 2 postaje stav 3 člana 186.

Obrazloženje

Važećim Zakonom o energetici, već pomenutim članom 186 definisano je da su u vršenju inspeksijskog nadzora elektroenergetski inspektor i termoeenergetski inspektor ovlašćeni da nalože da se utvrđene nepravilnosti i nedostaci otklone u roku koji odrede, te da je energetski subjekat, pravno lice ili preduzetnik kome je rješenjem inspektora naloženo otklanjanje nedostataka i nepravilnosti dužan da u pisanoj formi obavijesti inspektora o otklanjanju nedostataka i nepravilnosti u roku koji je određen rješenjem. Vlada sada Predlogom izmjena i dopuna Zakona o energetici eliminiše ova rješenja.

Amandmanom se predlaže upravo zadržavanje prednje navedenih zakonskih rješenja, jer je kontradiktorno i necjelishodno da inspektor ima ovlašćenja da obustavi izgradnju energetskog objekta, odnosno postavljanje uređaja, postrojenja i instalacija ili opreme pod pritiskom ukoliko u određenom roku nijesu otklonjene nepravilnosti i nedostaci, a da prethodno nema ovlašćenja da naloži da se utvrđene nepravilnosti i nedostaci otklone u roku koji odredi.

Nadalje, posebno je neophodno zadržati postojeće zakonsko određenje prema kojem je energetski subjekat, pravno lice ili preduzetnik kome je rješenjem inspektora naloženo otklanjanje nedostataka i nepravilnosti dužan da u pisanoj formi obavijesti inspektora o otklanjanju nedostataka i nepravilnosti u roku koji je određen rješenjem. U protivnom se rizikuje da energetski subjekat, pravno lice ili preduzetnik uopšte nema obavezu pisanog obavještenja inspektora, čime se devalvira sama srž inspeksijskog nadzora.

Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže izmjena člana 13 na prednje opisani način.

AMANDMAN 10

U članu 14, koji se odnosi na član 188 u stavu 1 riječi „od 3.000 eura do 20.000 eura“ mijenjaju se i glase „od 10.000 eura do 20.000 eura“.

Obrazloženje

Član 188 odnosi se na prekršaje i visinu zapriječene novčane kazne za pravna lica koja obavljaju različite vrste energetskih djelatnosti u slučaju kada počine prekršaj.

S obzirom na veoma negativna iskustva u prethodnim godinama, kada su energetske kompanije često kršile svoje zakonske obaveze, a naročito na slučaj krađe električne energije iz Evropske interkonekcije od strane Crnogorskog elektroprenosnog sistema AD Podgorica za potrebe Kombinata aluminijuma AD Podgorica, potrebno je da za ovakve i slične situacije budu zapriječene veće novčane kazne.

Stoga se amandmanom predlažu strožije novčane kazne u rasponu od 10.000 eura do 20.000 eura, koliko bi se mogla kazniti pravna lica u slučaju nedozvoljenih postupanja, u sve u cilju preveniranja njihovog nezakonitog poslovanja.

Poslanik

DRITAN ABAZOVIC
Dritan Abazovic